

De Koninklijke – Holland Beker

De Koninklijke – Holland Beker is springlevend. Zij komt voort uit een combinatie van de wedstrijden van de Koninklijke Nederlandsche Zeil- en Roeiveeniging (KNZ&RV, ook wel ‘de Koninklijke’) en die van de Holland – Beker Wedstrijd – Vereeniging. Beiden hebben een lange geschiedenis.

Het verhaal begint in 1848, 170 jaar geleden. In dat jaar organiseerde ‘de Koninklijke’ wedstrijden op het IJ in Amsterdam. Lange tijd waren dat de belangrijkste wedstrijden op de Nederlandse roeikalender, met races in gieken en wherry’s. De skiff stond nog niet op het programma.

In 1886 besloot een groep Amsterdamse sportliefhebbers in die leemte te voorzien. Zij schreven naar buitenlands voorbeeld een wedstrijd uit om te bepalen wie de beste skiffeur van het land was: het ‘Championaat van Nederland voor liefhebbers in Single Sculling Outriggers’. De eerste editie was op zaterdagmiddag 25 september 1886 op de Amstel. De eindstrijd ging tussen Frits Schilling van roeivereniging Fortuna uit Amsterdam en Pieter Damsté van het Leidse Njord. Ze kwamen vrijwel tegelijk ook over de finish, maar Schilling werd tot winnaar uitgeroepen omdat Damsté hem tijdens de race tot tweemaal toe gehinderd had.

De kampioen van Nederland kreeg de prijzen die tot op de dag van vandaag worden uitgereikt aan de winnaar van de Holland Beker. Als permanent aandenken de gouden medaille met daarop het kleine Rijkswapen van Nederland. Daarnaast als wisselprijs een sjerp in de nationale driekleur met zilveren gesp en een kostbare zilveren beker, dé Holland Beker. Die wordt bewaard in een ebbenhouten kist met daarop zilveren plaatjes waarin ieder jaar de naam van de winnaar wordt gegraveerd.

Holland Beker, ~1900

The Koninklijke – Holland Beker

The Koninklijke - Holland Beker is as alive as ever. It's the product of two regattas: that of the Royal Dutch Sailing and Rowing Club (KNZ&RV, or 'de Koninklijke') and that of the club organizing the Holland Beker*, the Holland - Beker Wedstrijd - Vereeniging. Both have a long history.

The story starts in 1848, 170 years ago. In that year 'de Koninklijke' organised races on the IJ River in Amsterdam. For a long time, these were the most important races on the Dutch rowing calendar, with races for gigs and wherries. But the single sculls was not yet on the programme.

In 1886, a group of sport enthusiasts from Amsterdam decided to fill that void. Following examples from abroad, they launched a race to decide the best single sculler in the country: the 'Dutch Championship for Amateurs in Single Sculling Outriggers'. The first edition was held on Saturday afternoon 25 September, 1886 on the Amstel River. The final battle was rowed between Frits Schilling of rowing club Fortuna from Amsterdam, and Pieter Damsté of Njord from Leiden. They passed the finish almost simultaneously, but Schilling was proclaimed winner because Damsté had obstructed him twice.

The Dutch champion received the prizes that are still awarded today to the winner of the Holland Beker. As a permanent souvenir, the winner receives a golden medal emblazoned with a small coat of arms. However, the silver-buckled sash in red, white and blue and the valuable silver Holland Beker are returned after the ceremony. The cup is kept in an ebony chest with silver plates on which the names of the winners are engraved.

*'Beker' is Dutch for Cup or Trophy. It's pronounced like 'baker'.

De sjerp, medaille en een toegangsbewijs voor de eerste editie van het Championnaat in 1886.

The sash, medal and an entry ticket for the first edition of the Championships in 1886. It reads: 'Proof of entry for the Student Rowing Club Nereus, with a lady, to the steam boat. On Saturday 25 September 1886, in the afternoon at 2 ¼ hours, on the Amstel in Amsterdam.'

Bij het vijftienvijftigjarig jubileum boden enkele liefhebbers een tweede beker aan, bedoeld voor aanstormende talenten, 'de juniores'. In de jaren vijftig raakte die beker zoek maar hij werd in 2011 teruggevonden. Sindsdien gaat de beker naar de winnares van het hoofdnnummer in de skiff, de Ladies' Trophy, die sinds 1988 op het programma staat.

De wedstrijd om de Holland Beker werd al snel na de eerste editie een internationale aangelegenheid met winnaars uit Duitsland, Engeland en Rusland. Ook de dubbeltwee werd aan het programma toegevoegd. In 1914 wijzigde het Comité de naam in Holland-Beker Wedstrijd-Vereeniging. De bouw van de Berlagebrug in de jaren dertig maakte dat de rivier De Amstel niet meer geschikt was voor een boord-aan-boord skiffwedstrijd. Met de komst van de Bosbaan in 1937 beschikte Nederland over de eerste gegraven roeibaan ter wereld en natuurlijk verhuisde de wedstrijd naar die baan.

Na de Tweede Wereldoorlog dwong wereldroeibond FISA de wedstrijden op de internationale roeikalender samen te voegen. Vanaf 1953 werden de wedstrijden van de KNZ&RV gecombineerd met de Holland Beker. Het toernooi kreeg toen de naam Koninklijke - Holland Beker. De organisatie heeft met enige regelmaat geëxperimenteerd met andere locaties dan de Bosbaan. In de Willem-Alexander Baan in Rotterdam heeft Nederland een tweede toplocatie. Na een geslaagde proef in 2015 vindt de wedstrijd in 2019 daar plaats met de bijzondere status van World Cup III toernooi.

De Juniores Beker (*The Juniores Trophy*), 1911

During the 25th anniversary a second cup was offered to the rising talents, called 'Juniors Cup'. In the fifties this cup was misplaced, but it was found again in 2011. Since then, it's awarded as the Ladies' Trophy to the winner of the women's single sculls. This premier event for women has been organised since 1988.

Soon after the first event, the race for the Holland Beker became an international one, with competitors from Germany, the United Kingdom and Russia. The double sculls were also added to the programme. In 1914, the committee changed its name into Holland - Beker Wedstrijd - Vereeniging. The building of the Berlage Bridge on the Amstel River made the river unsuitable for side-by-side racing. But when the Bosbaan was dug in 1937, the Netherlands had the first man-made rowing course in the world and naturally, the races moved there.

After World War II, the World Rowing Federation (FISA) forced the Netherlands to combine the races on the international rowing calendar. From 1953 the races of the KNZ&RV and the Holland Beker were combined. The regatta got the name Koninklijke - Holland Beker. Over the years, the organisation has experimented with other locations than the Bosbaan. The Willem - Alexander Baan in Rotterdam offers a second top-level location. After a successful trial in 2015 the regatta will be held there again in 2019 with the special status of World Cup III event.

In 1911 wint de Duitse Bernhard von Gaza (zittend links) de Holland Beker. Zijn landgenoot Kurt Hoffmann wint de Juniore Beker.

In 1911 Bernhard von Gaza from Germany (sitting on the left) wins the Holland Beker. Fellow German Kurt Hoffmann wins the Juniore Trophy.

Van de eerste editie van de wedstrijd is een aantal ooggetuigenverslagen bewaard gebleven, waarvan die van het blad 'De Nederlandsche Sport' hier volgt:

Championnaat van Nederland voor H.H. liefhebbers in Single Sculling Outrigged gieken op den Amstel, te Amsterdam op 25 september 1886

De wedstrijd werd voor roeiers door uitmuntend weder begunstigd; de lucht was betrokken, het weinigje wind, dat er was, woei uit het Z.W.; voor de toeschouwers ware een vroolijk zonnetje gewenschter geweest. Er was besloten in twee partijen (heats) te roeien; de overwinnaars in elke partij moesten daarna om de eer van het Championnaat kampen. De plaats van afgaan was ter hoogte van den Omval en werden de vaartuigen voor het afgaan ieder door een man, in een schuitje gezeten, vast gehouden. (...)

De beslissingswedstrijd

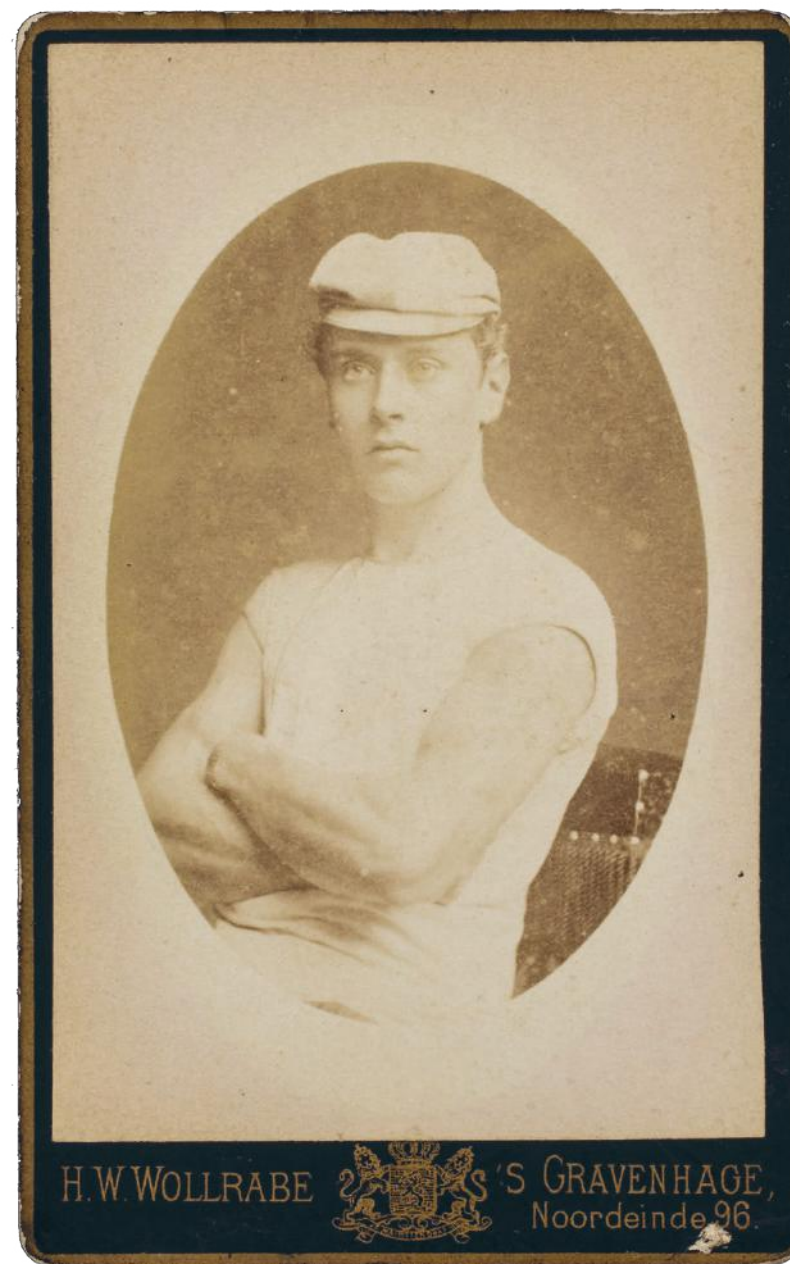
De heer Dr. P.H. Damsté met den heer F. Schilling. Daar deze roeiers ongeveer drie kwart uur noodig hadden om te bekomen van de vermoeienissen van den vorigen wedstrijd, had de afvaart plaats ten 5 uur 16 min. De heer Schilling had nu de boei onder de Utrechtse zijde. Beiden gingen goed af; Damsté met 40, Schilling met 36 slagen. Van den beginne af aan hield Damsté slecht richting; na ongeveer 80 slagen stak hij plotseling over naar de Utrechtsche zijde, zoodat hij de baan van zijn tegenpartij moest kruisen; dit ware waarschijnlijk goed afgelopen, indien Damsté voor was geweest; daar de beide vaartuigen evenwel nagenoeg gelijk waren sloeg met de riemen in elkaar; het gevolg hiervan was dat Schilling een oogenblik stopte. Damsté in deze slechte richting voortgaande, kwam weldra bij de Utrechtsche zijde te land, alwaar hij weder van richting veranderde, langzamerhand Schilling opzoekende, die van den start af geen oogenblik zijn koers verlaten had. Ter hoogte van de glasblazerij kwamen de gieken wederom zoo dicht bij elkander, dat Schilling nogmaals genoodzaakt was te stoppen, waardoor thans Damsté een lengte voorkwam.

Bij 't gebouw van de Roei-vereening 'De Amstel' roeiden beide scullers met een mooien slag, 36 per minuut; 't was evenwel duidelijk te zien, dat die van Schilling krachtiger was dan van zijn tegenstander, dien hij dan ook inliep, hoewel de afstand thans te kort was om voor te

komen. Het eerst kwam aan de heer Damsté, die de baan had afgelegd in 8 m. 27 2/5 sec., terwijl de heer Schilling daarvoor 8 m. 30 1/5 sec noodig had, zoodat de heer Schilling, hoewel hij tweemaal gedurende dezen wedstrijd voor Damsté had moeten stoppen, slechts 2 4/5 laten aankwam dan eerstgenoemde.

Onmiddellijk bij aankomst werd door het bestuur der Roei-vereening 'Fortuna' voor den heer Schilling protest aangeteekend bij den rechter, die, na beide partijen gehoord te hebben, besliste dat de overwinning toekwam aan den heer F. Schilling van de Roei-vereening 'Fortuna' te Amsterdam.

Na afloop van deze wedstrijden werden de aanwezigen uitgenoodigd tot het bijwonen van het uitreiken van den prijs aan het Champion van Nederland in Café Continental, alwaar de heer Bundten het woord nemende, zijn dank bracht aan de Stud. Roei-vereening 'Njord' voor hare talrijke opkomst; aan de dames, die het feest met hare tegenwoordigheid opluisterden; aan de autoriteiten, die door hunne bijzondere medewerking zooveel bijgedragen hadden tot het welslagen van dezen wedstrijd, en, last not least, aan de heeren Suyver en Scheuer, die ieder hun snelvarend stoombootje hadden afgestaan, opdat men in de mogelijkheid zoude zijn de wedstrijden te volgen; hierna wenschte hij den Champion van Nederland geluk met zijn titel en de Roei-vereening 'Fortuna' met haar kranig lid, en overhandigde den heer Schilling de sjerp, de gouden medaille en de teekening van de kostbaren Beker, die weldra zal volgen. Onder een glas bruisende champagne werd een drierwef hoerah voor den Champion van Nederland aangeheven. Nadat de heer Hendrichs het uitvoerend Comité hulde had gebracht voor het initiatief, en de Heer Bundten het Championnaat van Nederland in Sculling Outrigged gieken aanbevolen had, ook voor 't vervolg, aan de aanwezigen, was deze plechtigheid afgelopen.

Frits Schilling, Pieter Damsté.
De eerste finalisten van de Holland Beker.
The first finalists of the Holland Beker.

A number of eyewitness accounts of the first series of the regatta were preserved, of which those that appeared in the publication 'De Nederlandsche Sport' follow here:

Dutch Championship for gentleman amateurs in Single Scull Outriggers on the River Amstel at Amsterdam on 25 September 1886

The weather for the competition was favourable for rowers; the sky was overcast, a light wind blew from the South West; cheerful sunshine would have been more desirable for the spectators. It was decided to row in two heats; the winners in each heat then had to compete for the honour of the Championship. The start was at the Omval and prior to the start, the skiffs were each held fast by a man in a small boat. (...)

Dr P.H. Damsté against Mr F. Schilling. Since these rowers needed three quarters of an hour to recover from the exertion of the previous race, the start was at 5.16pm. Mr Schilling now was starting from the Utrecht-side buoy. Both started well; Damsté with 40 and Schilling with 36 strokes. From the outset, Damsté was off course; after approximately 80 strokes, he suddenly veered over to the Utrecht side, so that he had to cross his opponent's path; this would have ended well, had Damsté been ahead; but because both boats were nearly dead even, their oars made contact; the result of this was that Schilling stopped for a moment. Damsté continued off course and soon ran aground on the Utrecht side, where he again changed direction, slowly seeking out Schilling, who from the outset never strayed off course for a moment. Near the glassworks, the skiffs again approached so closely that Schilling was forced to stop once more, allowing Damsté to now lead by a length.

At the De Amstel Rowing Club building, both scullers rowed with a beautiful stroke, 36 to the minute; it was nevertheless clear to see that Schilling's stroke was stronger than that of his opponent, with whom he caught up, although the distance was now too short for overtaking. Mr Damsté came

first, having completed the course in 8 m. 27 2/5 sec., while Mr. Schilling finished in 8 m. 30 1/5 sec, so that Mr Schilling, although he twice had to stop during this race for Damsté, only took 2 4/5 longer than the aforementioned. Immediately upon arrival, the management of the Fortuna Rowing Club registered an objection on behalf of Mr Schilling to the referee, who, having heard both parties, decided that victory belonged to Mr F. Schilling of the Fortuna Rowing Club in Amsterdam.

At the conclusion of this regatta, those present were invited to attend the presentation of the prize to the Champion of the Netherlands at the Café Continental, where Mr Bundten made a speech thanking the Njord Student Rowing Club for its strong attendance; the ladies, who added lustre through their attendance; the authorities whose exceptional cooperation contributed so much to the success of this competition, and last but not least, Messrs. Suyver and Scheuer, who each made available their high-speed steam boats, so that spectators could follow the races; he then congratulated the Champion of the Netherlands on winning the title and the Fortuna Rowing Club on the mettle of its member, and presented Mr Schilling with the sash, the gold medal and a drawing of the valuable Trophy, that will soon follow. With a glass of sparkling champagne, three hurrahs went up for the Champion of the Netherlands. After Mr Hendrichs had paid tribute to the executive Committee for the initiative, and Mr Bundten had endorsed the Championships of the Netherlands in Single Scull Outriggers, also for years henceforth, to those present, the formalities ended.

Frits Schilling, de eerste winnaar van de Holland Beker
Frits Schilling, the first winner of the Holland Beker